

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Deum valdeirasci ægris ad superstitiones confugientibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

manu sinistrum pollicem teneas. His adjungunt millia inanissimarum observationum. si membrum aliquod salierit, si junctim ambulantis amicis, lupus, aut canis, aut puer medius interuenerit. Denique quid est, in quo anicula, vt scire aliquid videantur, non excogitent supersticiosam aliquam medicinam? Ita insaniunt, vt omnes sanando, sanent nullum.

S. Augustino assonat S. Chrysoftomus, qui insuper & modum exaggerat eorum, qui Dei nomen admiscunt, quo decipiunt quorundam simplicitate. Ita enim talibus remedijs vtentem alloquitur: *Non ligaturas verò tantum, sed etiam excantamenta tibi conducis, vetulas ebrias, & titubantes in domum agens. Nec confunderis, nec erubescis, post tantam ad hec trepidans disciplinam: & quod grauius est, errore, quando hac admonemus, & dissuademus, putantes se excusari, dicunt: quòd Christiana est mulier hac excantans, & nihil aliud loquitur, quàm DEI nomen. Propterea namq; magis ipsam odi & auersare, quòd DEI nomine ad contumeliam utitur: quòd se dicens esse Christianam, gentilium opera facit. Etenim & demones Dei nomen fatebantur, sed tamen erant demones, & ita Christo dicebant: Nonimus te, quoniam es Sanctus DEI, & tamen ipsos increpauit, & eiecit. Quare non idcirco remedium aliquod sanctum est, quia sancta admiscuntur, sed quia sanctè vsurpatur. Immo tantò maius flagitium est, si sacra sacrilegijs profanentur. Quid enim indignius, quàm vt crux, nomen DEI, ipsum corpus Christi, ad perniciem animarum adhibeatur, & diuina bonitas cogatur seruire malitiæ atque artibus diabolorum?*

Itaque hi tales, qui eiusmodi remedia vel quærunt, vel admittunt, alijs remedijs indigent, ne ad illicita remedia anhelent. Quorum primum est, valde hoc peccatum Deo displicere quod & tam seuerè prohibuit. *Non declinetis, inquit, ad magos, Leuit. 19. 31. nec ab ariolis aliquid sciscitemini, vt polluamini per eos. Ego Dominus Deus vester.* Et alibi, vbi eadem, repetit, ait Scriptura: *Omnia hæc abominatur Dominus. Quæ sæpius repetit, S. Paulus, Deuter. 18. 10. Nolite locum dare diabolo, ait: & rursum: Nolo vos socios fieri demonum. 2. Cor. 10. 20. Dant autem locum diabolo, & socij fiunt demonio. S. Chrysoft. rum, quicumque artes diabolorum vsurpant, vt sanentur. Sile. orat 5 aduers. ni aliquo morbo cõtatu illico resiliens à Domino, ait aureum os, ad da. ludzos.*

Nnn 3

mones

III.

S. Chrysoft. hom. 21. ad pop.

V

IV.

470 Cap. XLII. Vigesima secunda morb. caus. hominum probatio.
mones accurras, quam tandem veniam consequeris? quo pacto illum
valebis deuo tibi propitium reddere? *Quin potius nec alius quisquam*
pro te deprecari poterit, etiamsi tantum valeat auctoritate apud
Deum, quantum Moyses. Non est, inquam, quisquam, qui hoc face-
re poterit. Non audis, quid Deus loquatur ad Ieremiam de Iudeis?
Ne depreceris pro populo isto, quoniam si surrexerit Moyses & Samuel,
non exaudiam illos, adeo sunt peccata omnem remissionem superantia,
quaque nullam recipiant excusationem. Itaque, ne tantam in nos pro-
uocemus iram, etiamsi videantur aliqui febrem incantamentis seda-
re: non enim vere sedant, tamen aliam in conscientiam inducunt fe-
brem, ratione ac conscientia quotidie flagellante, & dicente: Impio fe-
cisti, iniquitatem perpetrasti, violasti foedus cum CHRISTO istam, ob
paululum bona valetudinis pietatem deseruisti. Num tu solus has pas-
sus es? an non alij multo, quam tu, acerbiora passi sunt? Attamen
nullus illorum tale quid ausus, tu vero mollis ac dissolutus animam
tuam (demoni) oppignorasti. Quomodo excusaberis Christo? quo-
modo illum implorabis precibus? qua conscientia posthac ingredieris
Ecclesiam? quibus oculis videbis Sacerdotem? qua manu sacram-
ta tinges mensam? quibus auribus audies Scripturas, qua illic legun-
tur? Quum his stimulis quotidie ratio te punget, urgebitque, cum
conscientia flagellabit, rursus ipse dices: *Qua haec est sanitas, quum*
intus tam multas habeam cogitationes accusatimas? Hæc D. Chryso-
stomus, pro primo remedio.

V.
Leuit. 20. 6.

4. Reg. 1. 2.

Secundum est remedium, quod non irascatur tantum, sed
etiam minetur, & puniat tales Deus. Anima, qua declinauerit
ad magos, & ariolos, & fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam
contra eam, & interficiam eam de medio populi sui. Si quis exem-
plum huius desiderat, clarum habetur illud in historia regum.
Cecidit Ochozias per cancellos cœnaculi sui, quod habebat in Samaria,
& agrotauit: misitque nuntios, dicens ad eos: Ite, consulite Beelzebub
deum Accaron, utrum viuere queam de infirmitate mea hac. Ange-
lus autem Domini locutus est ad Eliam Thesbiten, dicens: Surge, &
ascende in occursum nuntiorum regis Samaria, & dices ad eos: Num-
quid non est Deus in Israël, ut eatis ad consulendum Beelzebub deum
Accaron? Quam ob rem hac dicit Dominus: De lectulo super quem
ascendisti, non descendes, sed morte morieris. **Consimile quid con-**
tigisse,